

สรุปผลการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ
วันศุกร์ที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๔๔ นาฬิกา
ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

ข้อหารือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร ขึ้นบัลลังก์ และได้อนุญาตให้สมาชิกฯ พรีกษาหารือ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๒๔

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ โดยในระหว่างการพิจารณา นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย โพธิ์สุ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม สรุปผลการประชุมได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทุ้งถาม	(ไม่มี)
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	(ไม่มี)
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม	(ไม่มี)

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๑. รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ร่างกฎหมายเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณา ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้อนุกรรมการฯ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ประธานคณะกรรมการฯ และประธานคณะอนุกรรมการฯ ได้เสนอรายงาน สรุปได้ว่า คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษาร่างกฎหมายเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชน จำนวน ๕ ฉบับ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชน พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยแต่ละฉบับมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ....

- การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนยังไม่เป็นสิทธิโดยทั่วไป ซึ่งจากสถิติคณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารมีคำสั่งให้เปิดเผยได้มีจำนวนมากถึง ๑,๕๔๐ เรื่อง จาก ๑,๘๙๒ เรื่อง จึงควรที่จะเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนเข้าถึงโดยง่าย

- การกำหนดให้ฐานข้อมูลของภาครัฐทั้งหมดเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องเปิดเผย ยกเว้นข้อมูลลับ
- การสร้างกลไกตรวจสอบด้วยการกำหนดให้ข้อมูลลับของราชการต้องมีอายุและให้เปิดเผยเป็นข้อมูลสาธารณะหลังจากหมดอายุ

ร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชน พ.ศ. ....

- การมีส่วนร่วมของประชาชนต้องมีโครงสร้าง มีมาตรฐานกลาง มีส่วนร่วมแตกต่างกันได้ตามขนาดของโครงการ ความรุนแรงของผลกระทบจากโครงการ

- ต้องจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนโดยตรงเป็นประจำเพื่อสะท้อนปัญหาติดตาม และตรวจสอบ

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

- กำหนดให้ภายใน ๕ ปีทุกหน่วยงานรัฐจะต้องมีการปรับปรุงฐานข้อมูลระบบสารสนเทศเพื่อรองรับให้ได้มาตรฐานธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐทั้งหมด

- กำหนดให้รัฐบาลต้องจัดให้มีศูนย์กลางการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านระบบดิจิทัล ซึ่งใช้เป็นช่องทางเดียวที่ให้ประชาชนสามารถสะท้อนความคิดเห็นหรือความต้องการในทุกด้าน

ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

- การชุมนุมเป็นกลไกที่สะท้อนความต้องการของประชาชนซึ่งคือสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงควรทำให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและกติการะหว่างประเทศที่กำหนดว่าการไม่แจ้งการชุมนุมล่วงหน้าไม่ควรถูกกำหนดให้เป็นสิ่งผิดกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

- การใช้ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการเอาผิดอาชญากรรมทางระบบคอมพิวเตอร์ เช่น การ Hacking การ Pitching เป็นต้น

- กำหนดความผิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเฉพาะอาชญากรรมในระบบคอมพิวเตอร์ หากแสดงความคิดเห็นหรือเนื้อหาผ่านทางระบบดิจิทัลหรือระบบคอมพิวเตอร์จะเป็นความผิดทางอาญาหรือทางแพ่ง

สมาชิกฯ อภิปราย สรุปได้ว่า

- การให้ประชาชนมีส่วนร่วมจริง ๆ ต้องกำหนดลักษณะหรือเปิดโอกาสการเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อออกกฎหมายต้องกำหนดให้ชัดเจน

- กฎหมายว่าด้วยการชุมนุมเป็นกฎหมายที่กำหนดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนให้ลดต่ำลง การแก้ไขมีประเด็นที่สมควรแล้ว

- การบริหารงานของท้องถิ่น ควรจัดทำกฎหมายให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วม

- ร่างกฎหมายทั้ง ๕ ฉบับ เป็นการเพิ่มอำนาจประชาชนในฐานะเจ้าของประเทศเพื่อการรับรู้ การตรวจสอบ การมีส่วนร่วม การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

- การร้องขอในการชุมนุมที่ไม่ชอบนั้น จะให้ยื่นที่ศาลแพ่งไปก่อนเปลี่ยนเป็นศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองมีสถานที่จำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับศาลแพ่ง ทำให้การยื่นเรื่องไม่สะดวก

- ควรทำการศึกษาการบังคับใช้กฎหมายทั้ง ๕ ฉบับ จะเป็นไปเพื่อปิดกั้นการแสดงออกของประชาชน จากภาครัฐอีกหรือไม่

ประธานคณะกรรมการฯ กรรมการฯ และประธานคณะอนุกรรมการฯ ตอบชี้แจง สรุปได้ว่า

- ขอบเขตอำนาจศาล แม้ศาลปกครองไม่ได้มีสาขาที่ครอบคลุมทุกภูมิภาคทุกจังหวัดเป็นเรื่องที่จะต้องขยายสาขาเพื่อให้ทำหน้าที่ได้ครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วประเทศ

- กฎหมายต้องมีการเปลี่ยนแปลงจะทบทวนทุก ๕ ปี เพื่อให้เหมาะกับบริบทสังคม ฝ่ายนิติบัญญัติต้องช่วยกันกดดันและสะท้อนปัญหาไปยังรัฐบาล นอกจากนั้นต้องทำให้เกิดการณรงค์ สนับสนุนจากผู้แทนประชาชนและประชาชนทุกคนร่วมกันเพื่อผลักดันให้เพิ่มอำนาจของประชาชน เพิ่มสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้กลับไปสู่หลักการที่ว่าอำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับรายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒. รายงานการพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณา ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้ผู้แทนจากสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม

รองประธานคณะกรรมการฯ ได้เสนอรายงาน สรุปได้ว่า ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๔ ลุ่มน้ำหลัก พื้นที่ประมาณ ๓๒๑.๒ ล้านไร่ การใช้น้ำประมาณ ๑๔๗,๗๔๙ ล้านลูกบาศก์เมตร (พ.ศ. ๒๕๕๘) ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งน้ำในรูปแบบต่าง ๆ ได้เพียง ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร การใช้น้ำมี ๔ ด้าน คือ การเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และรักษาระบบนิเวศน์ ทำการศึกษา จำนวน ๖ ลุ่มน้ำ

ผลการศึกษาสรุปปัญหาได้ ๒ ประเด็น ประเด็นแรกคือ ปัญหาจากความไม่สมดุลของทรัพยากรน้ำ ได้แก่ การขาดแคลนน้ำ (สำหรับอุทกวิทยา ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการและการท่องเที่ยว) น้ำท่วม คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม และน้ำเค็มรุกล้ำ ประเด็นที่สองคือ ปัญหาการบริหารจัดการ ได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านงบประมาณ ด้านกฎหมาย ด้านข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการน้ำและการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน ด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหา ดังนี้

๑) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) ควรกำหนดทิศทางการแก้ไขปัญหาน้ำให้ชัดเจน

๒) การถ่ายโอนภารกิจเกี่ยวกับแหล่งน้ำให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓) ควบคุมการขุดเจาะบ่อบาดาล

๔) การก่อสร้างประตูกั้นน้ำเค็มต้องผ่านกระบวนการรับฟังและการมีส่วนร่วมของประชาชน และใช้เทคโนโลยีในการผลิตน้ำจืดจากน้ำกร่อย

๕) การจัดหาสูบน้ำอุปโภคสำหรับเกาะที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ส่วนระดับท้องถิ่นต้องคำนึงถึงความยั่งยืนของแหล่งน้ำดิบและลงทุนพัฒนาแหล่งน้ำดิบของตนเอง

